

- zakres rzeczowy robót likwidacyjnych i ich harmonogram,
  - preliminarz kosztów i przychodów z likwidacji majątku i innych źródeł,
- c) zakresu rzeczowego robót i harmonogramu prac prowadzonych po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego,
- 3) przedłożenie sprawozdania z dotychczasowej realizacji planu likwidacji zakładu górniczego w przypadku kontynuowania jego likwidacji,
- 4) zawarcie umowy o prowadzenie likwidacji między Ministrem Gospodarki a likwidatorem, syndykiem albo właściwym organem kopalni lub zakładu górniczego ubiegającym się o dotację.

2. Podstawą przyznania dotacji na pokrycie kosztów, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 5, jest spełnienie łącznie następujących warunków:

- 1) zaakceptowanie przez Ministra Gospodarki:
  - a) programu utrzymania i zabezpieczenia Kopalni Soli „Wieliczka”,
  - b) rocznego planu ratowania, utrzymania i zabezpieczenia Kopalni Soli „Wieliczka” w podziale na miesiące, obejmującego:
    - zakres rzeczowy robót i harmonogram prac,
    - preliminarz kosztów,
- 2) zawarcie umowy na realizację prac w zakresie utrzymania, zabezpieczenia i ratowania zabytkowej części Kopalni Soli „Wieliczka” między Ministrem Gospodarki a właściwym organem Kopalni Soli „Wieliczka” ubiegającym się o dotację.

§ 4. 1. Dotację przyznaje się na wniosek likwidatora, syndyka albo właściwego organu kopalni lub zakładu górniczego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy,
- 2) tytuł zadania przewidzianego do realizacji, w związku z likwidacją zakładu górniczego, albo
- 3) tytuł zadania przewidziany do realizacji, wynikający z programu utrzymania i zabezpieczenia Kopalni Soli „Wieliczka”,

- 4) preliminarz kosztów realizacji zadania,
- 5) informację o stanie zaawansowania prac związanych z:
  - a) likwidacją zakładu górniczego albo
  - b) utrzymaniem i zabezpieczeniem Kopalni Soli „Wieliczka”.

§ 5. 1. Przyznana przez Ministra Gospodarki dotacja jest wypłacana zaliczkowo, w ratach miesięcznych, na specjalnie w tym celu utworzony przez likwidatora, syndyka albo właściwy organ kopalni lub zakładu górniczego rachunek bankowy.

2. Druga rata zaliczki oraz kolejne raty, o których mowa w ust. 1, wypłacane są po przedłożeniu sprawozdania, o którym mowa w § 7 ust. 1.

§ 6. 1. W przypadku wykorzystania dotacji niezgodnie z przeznaczeniem Minister Gospodarki wstrzymuje przekazywanie dalszych rat dotacji do czasu rozliczenia się z otrzymanych kwot.

2. Dotacje nie wykorzystane lub wydatkowane niezgodnie z przeznaczeniem podlegają zwrotowi do budżetu państwa w trybie określonym w odrębnych przepisach.

§ 7. 1. Likwidator, syndyk albo właściwy organ kopalni lub zakładu górniczego składają Ministrowi Gospodarki sprawozdania miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następnego po miesiącu, na który przyznana została rata dotacji, zawierające rozliczenie z wykonywanych prac i faktycznie poniesionych kosztów.

2. Sprawozdanie z realizacji rocznego planu likwidacji, utrzymania, zabezpieczenia i ratowania zabytkowej części Kopalni Soli „Wieliczka”, wraz z rocznym rozliczeniem rzeczowo-finansowym w zakresie wykorzystania dotacji, właściwy organ kopalni jest obowiązany przedłożyć Ministrowi Gospodarki do dnia 20 lutego 2000 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

924

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 6 października 1999 r.

w sprawie warunków uzyskania uprawnień, sposobu obliczania, szczegółowych zasad i trybu wypłacania w 1999 r. osłon socjalnych z tytułu urlopów górniczych i zasiłków socjalnych dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu, węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową.

Na podstawie art. 37 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1999 z dnia 17 lutego 1999 r. (Dz. U. Nr 17, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu, węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową, zwanych dalej „pracownikami”, posiadających co najmniej pięcioletni staż pracy w jednostkach górniczych, wykonujących prace

pod ziemią, objętych zamiarem zwolnień lub zwalnianych z przyczyn dotyczących zakładu pracy z powodu likwidacji lub upadłości, podziemnego zakładu górniczego „Sieniawa”, wchodzącego w skład Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa” w likwidacji w Sieniawie, zwanego dalej KWB „Sieniawa”, zakładu górniczego „Stanisławów” oraz zakładu górniczego „Boguszów”, wchodzących w skład Kopalni Barytu „Boguszów” Spółka z o.o. w upadłości w Boguszowie-Gorcach, zwanych dalej Kopalnią Barytu „Boguszów”, Kopalni Soli „Bochnia” w Bochni, Kopalni Rud Cynku i Ołowiu „Bolestaw” i rejonu „Olkusz” Kopalni „Olkusz-Pomorzan” wchodzących w skład Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolestaw” w Bukownie, jeśli postanowienia układów zbiorowych pracy obowiązujących w tych jednostkach przewidują stosowanie oston socjalnych z tytułu urlopów górniczych i zasiłków socjalnych,

- 2) osób z jednostek określonych w pkt 1, które do dnia 31 grudnia 1998 r. przebywały na urloпах górniczych i pobierały zasiłki socjalne finansowane ze środków budżetowych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ostonie socjalnej — należy przez to rozumieć świadczenie socjalne wypłacone w trakcie urlopu górniczego, zwane dalej „świadczeniem socjalnym”, oraz deputat węglowy, nagrodę z okazji „Dnia Górnika”, dodatkową nagrodę roczną wynikającą z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1981 r. w sprawie szczegółowych przywilejów dla pracowników górnictwa — Karta Górnika (Dz. U. z 1982 r. Nr 2, poz. 13), zwanego dalej „Kartą Górnika”, a ponadto uznaniowe świadczenia wypłacone z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz zasiłki socjalny,
- 2) pracownikach wykonujących prace pod ziemią — należy przez to rozumieć pracowników posiadających co najmniej pięcioletni staż pracy w górnictwie, którzy ten rodzaj pracy mają określony w umowie o pracę zawartej na czas nie określony i pracę tę wykonywali w okresie co najmniej trzech miesięcy przed otrzymaniem urlopu górniczego lub zasiłku socjalnego,
- 3) jednostkach górniczych — należy przez to rozumieć jednostki wymienione w § 1 pkt 1.

§ 3. 1. Pracownikowi, na jego wniosek, może być przyznana ostona socjalna na warunkach określonych rozporządzeniem, za zgodą pracodawcy.

2. Ostona socjalna nie przysługuje jednak osobie, która w trakcie korzystania z niej podjęła pracę pod ziemią lub u pracodawcy uprawnionego do stosowania oston socjalnych albo podjęła inne zatrudnienie, nie powiadamiając o tym w terminie do 30 dni od dnia podjęcia zatrudnienia jednostki górniczej zobowiązanej do wypłaty oston socjalnych.

3. Prawo do pobierania oston socjalnej przysługuje do dnia nabycia uprawnień emerytalnych lub rentowych.

§ 4. 1. Pracownikowi wykonującemu pracę pod ziemią, któremu ze względu na wiek, łączny staż pracy lub staż pracy pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, brakuje nie więcej niż pięć lat do spełnienia warunków umożliwiających uzyskanie prawa do emerytury, może być przyznany urlop górniczy do czasu uzyskania uprawnień emerytalnych, pod warunkiem złożenia przez pracownika pisemnego oświadczenia o wyrażeniu zgody na rozwiązanie stosunku pracy z dniem zakończenia tego urlopu.

2. Urlop górniczy może być udzielony przez pracodawcę po ustaleniu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okresów uprawniających pracownika do emerytury.

§ 5. 1. Osoba korzystająca z urlopu górniczego otrzymuje świadczenie socjalne, o którym mowa w § 6, deputat węglowy, nagrodę z okazji „Dnia Górnika” i dodatkową nagrodę roczną wynikającą z Karty Górnika, nagrodę jubileuszową oraz ma prawo do korzystania z uznaniowych świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Deputat węglowy, nagroda z okazji „Dnia Górnika” i dodatkowa nagroda roczna wynikająca z „Karty Górnika”, o których mowa w ust. 1, przysługują pod warunkiem, że osoba korzystająca z urlopu górniczego nabyła do nich uprawnienia przed uzyskaniem świadczenia socjalnego.

3. Od świadczenia socjalnego, deputatu węglowego, nagrody z okazji „Dnia Górnika” oraz dodatkowej nagrody rocznej wynikającej z „Karty Górnika”, o których mowa w ust. 1, pracodawca dokonuje wpłaty składek na ubezpieczenia społeczne, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, oraz składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokościach określonych w odrębnych przepisach.

§ 6. 1. Świadczenie socjalne przyznawane pracownikom przed 1 stycznia 1999 r. jest wypłacane w każdym miesiącu trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłat wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 7 ust. 2—8.

2. Świadczenie socjalne, przyznane pracownikowi od 1 stycznia 1999 r. na okres do 5 lat, jest wypłacane w każdym miesiącu podczas trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 7, w kwocie stanowiącej 75% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego obliczonego, z zastrzeżeniem ust. 3, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

3. Do podstawy obliczania wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w ust. 2, wlicza się wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych zgodnie z Kodeksem pracy, nie więcej jednak niż 37,5 godzin nadliczbowych w kwartale.

4. Od 1 stycznia 1999 r. podstawę wymiaru świadczenia socjalnego stanowi wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, pomniejszone o kwotę składek odpowiadającą 18,71% tego wynagrodzenia.

§ 7. 1. Miesięczne świadczenie socjalne, o którym mowa w § 6 ust. 1, dla pracowników:

- 1) Kopalni Soli „Bochnia” w Bochni w I kwartale 1999 r. nie może być niższe niż kwota 611,70 zł,
- 2) Kopalń Rud Cynku i Ołowiu „Bolesław” oraz „Ol-kusz” w I kwartale 1999 r. nie może być niższe niż kwota 829,09 zł,
- 3) KWB „Sieniawa” oraz Kopalni Barytu „Boguszów” w I kwartale 1999 r. nie może być niższe niż kwota 500,03 zł.

2. Świadczenie socjalne w jednostkach górniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jest waloryzowane kwartalnie według wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń obciążających koszty, o którym mowa w ust. 3, z tym że kwota tego świadczenia nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu poprzedzającym waloryzację.

3. Wskaźnik wzrostu przeciętnych wynagrodzeń na kolejny kwartał ustala się odrębnie dla każdej kopalni wymienionej w ust. 1 pkt 1 i 2 jako stosunek przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych pod ziemią w jednostkach wymienionych w § 1 pkt 1, z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalony, do analogicznego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał przedostatni. Do wynagrodzenia nie wlicza się nagród rocznych, odpraw pieniężnych przyznawanych w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, nagród jubileuszowych, odpraw emerytalnych i innych wypłat o charakterze jednorazowym.

4. Świadczenia socjalne w kopalniach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, są waloryzowane kwartalnie według wskaźnika wzrostu przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia określonego w ust. 5, obliczanego na podstawie najniższego wynagrodzenia pracowników ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, z tym że kwota tego świadczenia nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu poprzedzającym waloryzację.

5. Wskaźnik wzrostu przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia na kolejny kwartał ustala się jako stosunek przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalany, do analogicznego przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia za kwartał przedostatni.

6. Wysokość świadczenia socjalnego na kolejny kwartał ustala się jako iloczyn kwoty świadczenia socjalnego otrzymywanego w kwartale poprzednim i wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń.

7. Waloryzacja świadczenia socjalnego dla osoby, której przyznano urlop górniczy w danym kwartale, rozpoczyna się od następnego kwartału.

8. Do wyliczenia na II kwartał 1999 r. wskaźnika, o którym mowa w ust. 2, odpowiednie wynagrodzenie za I kwartał 1999 r. należy pomniejszyć o kwotę składek, o których mowa w § 6 ust. 4.

§ 8. 1. Zasiłek socjalny przyznany pracownikowi przed 1 stycznia 1999 r. na okres do 2 lat jest wypłacany w każdym miesiącu, w którym osoba jest upoważniona do jego pobierania, nie później niż w terminie wypłat wynagrodzeń w jednostce górniczej wypłacającej, z zastrzeżeniem ust. 2—5.

2. Zasiłek socjalny przyznany od dnia 1 stycznia 1999 r. pracownikowi wykonującemu pracę pod ziemią, w KWB „Sieniawa” oraz Kopalni Barytu „Boguszów” nie uprawnionemu do urlopu górniczego, z którym z przyczyn dotyczących zakładu pracy rozwiązano stosunek pracy, jest wypłacany w każdym miesiącu, w którym były pracownik jest uprawniony do pobierania zasiłku, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń, w kwocie stanowiącej 65% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego, obliczonego, z zastrzeżeniem § 6 ust. 4, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, w okresie nie dłuższym niż dwa lata, licząc od następnego dnia po dniu, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę, z zastrzeżeniem ust. 3—5.

3. W KWB „Sieniawa” oraz w Kopalni Barytu „Boguszów” miesięczny zasiłek socjalny, o którym mowa w ust. 1, w I kwartale 1999 r. nie może być niższy niż kwota 416,69 zł.

4. Zasiłek socjalny jest waloryzowany kwartalnie według zasad określonych w § 7 ust. 4—8.

5. Od zasiłku socjalnego odprowadzane są składki, o których mowa w § 5 ust. 3.

§ 9. Osobie otrzymującej świadczenie socjalne, która podejmie zatrudnienie u pracodawcy nie uprawnionego do stosowania oston socjalnych, z wyłączeniem każdej pracy pod ziemią, i zgłosi ten fakt jednostce górniczej zobowiązanej do wypłacania świadczenia socjalnego, przysługuje miesięcznie połowa przyznanego świadczenia socjalnego, wypłacanego jednak nie dłużej niż do końca okresu, na który świadczenie przyznano.

§ 10. Osobie otrzymującej zasiłek socjalny, która podejmie zatrudnienie u pracodawcy nie uprawnionego do stosowania oston socjalnych, z wyłączeniem każdej pracy pod ziemią, i zgłosi ten fakt jednostce górniczej zobowiązanej do wypłacania zasiłku socjalnego, przysługuje jednorazowa odprawa zasiłkowa w wysokości stanowiącej iloczyn 50% kwoty przyznanego zasiłku socjalnego i liczby pełnych miesięcy, które pozostały do końca okresu, na który zasiłek przyznano.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*